

VÁNOČNÍ PROMLUVA

ÚVOD: Drazí bratři a sestry, pokoj Vám a milost Boží v tento svatý den. Znovu slavíme Vánoce, tak jako před rokem, tak jako před dvaceti nebo padesáti lety a snažíme se, aby nám ze svaté noci a tohoto svatého dne nezůstaly jen ohořelé svíčky. Naopak, jdeme k jeslím hledat svůj smysl života a u nich se sjednotit proti zlobě a hrůzám světa. Tak jako této uplynulé noci jsme v myšlenkách zalétli k pražskému Jezulátku, které v levé ruce drží zeměkouli s křížem a pravou rukou žehná naši českou zemi a národ, tak i dneska se sjednotíme kolem tohoto "malého Krále světa" a jeho trůnu, nacházejícího se v kostele Panny Marie Vítězné v Praze, který je považován za střed Evropy, a k němu se modleme, aby byl slyšet český hlas uprostřed vřavy světa. To Jezulátko, to Boží pacholátko ať dá svou milost celé naší drahé vlasti od Krkonoš a Krušných hor přes Českomoravskou vrchovinu až ke Karpatům. Malé Boží Dítě se sklání nad našimi domovy, kostely a poutními místy – Velehradem, Svatým Hostýnem, Svatou Horou, Provodovem a Svatým Kopečkem, kam jsme někteří letos putovali, a to Dítě je pro nás a k naší záchraně. Nese nám z nebe věnec nepomíjející slávy – každému z nás nese a nabízí naši osobní svatozář. A my o této mši svaté a Boží oběti chceme aspoň na chvíli prožít věčnost uprostřed časů. Proto rozsvítneme v srdci lásku, postavme se svým životem za krásu ducha, svobodu a klid a litujme svých provinění.

PROMLUVA: Bratři a sestry, slovo Vánoce působí přímo zázračně na lidskou duši, na duši mladou, dětskou, i tu, která už prošla žárem životní výhně. Působí na lidské srdce, které jihne a měkne, aby se alespoň na chvíli stalo lepším než jindy, něžnějším; přístupnějším hodnotám duchovním, nebeským a věčným. Kolik je v nich kouzla a čisté nevinné poezie, již nikdo neodolá, kolik tepla, něhy a jasu. I kdyby byl život sebetěžší, trpčí a krušnější, i kdyby chudáka stále jenom macešsky odbýval, ony na chvíli alespoň vracejí duši pravé štěstí zářivé chvíle; to andělé Boží neviditelným křídlem plaší všechny chmury, hladí a stírají vrásky z čel. To je ovoce velké, přesvaté betlémské noci a ohlas andělského hymnu v duších, který říká:

*Tajemným šerem posvátné noci,
co život nám vzal, plyne nám zpátky.*

*Člověk jak ve snu s dětskou duší,
v minulost vchází jak do pohádky.*

*Vánoce milé, vzpomínko z ráje,
dech váš vše v radost a píseň ladí,
navěky lidstvu hlásáte štěstí,
budíte v hrudi pohádku mládí.*

Takže dnes láska Boží přišla z nebe na svět a klepe na lidská srdce a chce je oblažít, sblížit a povznést nad všednost a nízkost, k výšinám v nebi.

Proto *Žalm 96* nás vyzývá:

Zpívejte Hospodinu píseň novou, protože zázračné věci učinil. Hospodin uvedl ve známost svou spásu a rozpomenul se na své milosrdenství.

Kristus se nám narodil, pojďme, klaňme se jemu s pastýři, anděly, betlémskými dětmi a třemi králi.

Protože je Hod Boží vánoční, kdy Bůh je milostivý a štědrý k nám a chce nás hojně zahrnout svými dary a nebeskými milostmi, otevřme mu svá srdce a prosme:

"Ty Beránku náš na nebesích, stůj při nás, až přijde tma a možná i bolest, nemoc, problémy a stres, tehdy, Beránku náš na nebesích stůj při nás."

Bratři a sestry, o vánocích platí také slova svatého Pavla:

"Ukázala se milost Boha, Spasitele našeho! Ukázala se jeho dobrota a lidumilnost." – tento dojem má Církev svatá, když uvažuje přeněžné tajemství Narození Páně: "Děťátko se nám narodilo, a Synáček nám byl dán... Narodil se vám Spasitel, Kristus Pán! Najdete děťátko ovinuté v plénky, položené v jeslích. Sláva na výsostech Bohu..." vše něžné, láskyplné. Boží Syn tu začíná cestu – ve chlévě, v chudobě, tak hluboko – a skončí tak vysoko – až na kříži. A to je cesta ke každému z nás, pro nás a naši spásu.

Je to viditelný začátek vykupitelského díla Kristova. A veškerý jeho cíl? Aby se i na nás ukazovala, jevila "milost, dobrota, lidumilnost".

Šťastný život, který může být vyjádřen slovy: Ukazovala se tu milost Boha, dobrota a lidumilnost.

Ale věz, říká otec biskup Josef Hlouch ve své Minutěnce: "Milost a dobrota Boží ukáže se tím zjevněji, čím víc ukáže se tvoje láska, a bude to tím spíš, čím spíš se

zbavíš sebelásky, sobectví. Kdo dovede na sebe zapomenout, zbavil se nejtěžšího kříže. Narození Ježíše Krista je začátek nových dějin! Vánoce jsou začátek nového života! Buď Bohu vděčný, že můžeš začít znovu, lépe! Že máš možnost, aby ze všeho, co jsi a konáš, mluvila Boží milost a dobrota. Syn Boží se narodil, i ty se můžeš znova narodit: z Boha, z milosti ke krásnějšímu životu. Kdo by po tom netoužil? Kdo by se neradoval, kdo by nevítal Božské Dítě s nevýslovnou radostí a vděčností?..."

A k pravé vnitřní radosti patří hluboké obrácení našeho srdce. Toto obrácení je důsledkem vyjádření víry; bez obrácení svého života k Bohu by víra byla mrtvá. Byla by ohněm, který nepálí a světlem, které nesvítí. Ale jak se může člověk úplně obrátit a změnit svůj život? Víme, že sám ze sebe to nedokáže, potřebuje k tomu pomoc Boží. Můžeme říct, že obrácení je předání našeho hříšného života Ježíši a přijetí života jeho – Božího Syna. Potom on žije, miluje a slouží skrze nás. Obrácení tedy znamená vyměnit svůj život za život Ježíšův. Dát mu své srdce a stát se královskými syny a dcerami Božími.

K obrácení také patří osobně přijmout Ježíše za Pána svého života. To nikdo za druhého nemůže udělat. Každý sám musí vyznat: "Pán Ježíš je můj osobní Spasitel. On je Pánem všech oblastí mého života; on řídí mou osobu. Chci tě, živý Ježíši, přijmout do svého srdce."

Pěkně o tom svědčí jeden mladý muž, který žil vlažný a povrchní křesťanský život až do té chvíle, kdy přijal Pána Ježíše jako svého osobního Spasitele. Při četbě Písma svatého četl větu svatého Pavla, že kdo srdcem uvěří v Ježíše Krista a vyzná ho ústy, bude spasen. A to byla věta, která změnila jeho život. Sám o tom mluví takto:

"V Bibli jsem se skutečně dočetl, že jestliže přijmu Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána, budu spasen! Také jsem se dočetl, že spasení je dar Boží milosti, že si ho nemohu nijak zasloužit, ani svými skutky, ani jinými snahami. Dočetl jsem se, že Bůh odpouští dokonale, protože Kristova oběť byla dokonalá! Jestliže poprosím Boha o odpuštění ve jménu Ježíše Krista a celým srdcem se odvrátím od svých hříchů, Bůh mi všechno zlé odpustí – vymaže můj dlužní úpis, očistí moje roucho a to zůstane zářivě bílé! Dočetl jsem se, že Ježíš vzal na sebe moje viny, moje hříchy a můj trest! Každý hřích totiž musí být potrestán a odměnou za hřích je smrt! Děkuji Bohu Otci za to, že mě tak miloval, že poslal svého Syna, aby za mě, hříšníka, zemřel na kříži a tak zaplatil svou nevinnou krví

za všechna má provinění! Děkuji za to, že Ježíš Kristus vzal můj trest na sebe a daroval mi tak věčný život v Nebi spolu s Bohem! To ale neudělal jen pro mě, ale pro každého člověka. To je radostné poselství evangelia, které má moc zachránit člověka od věčného zatracení! I tebe, říká tento obrácený mladý muž, i tebe chce Bůh očistit a zachránit skrze smírnou oběť Božího Syna Ježíše Krista. Máš šanci začít úplně znovu, od začátku a s čistým štítem!"

Tolik svědčí o svém novém životě s Bohem jeden mladý člověk. A nás, starší, i ty naše mladé farníky, to může povzbudit k obrácení svého srdce k Bohu v dobré svaté vánoční zpovědi. Tam předáváme svůj hříšný život Pánu Ježíši a přijímáme jeho Boží život. Tam vyměníme svůj život za život Ježíšův, aby on sám žil, miloval a sloužil skrze nás.

Bratři a sestry, na závěr této slavnostní Vánoční bohoslužby Vám přeji požehnané vánoční svátky plné klidu, míru a radosti z narození nebeského Krále; ať světlo vánoc prozáří tyto vánoční dny a ať naplní Vaše srdce a domovy Boží milostí a požehnáním!